

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ายังไม่เคยมีผู้ใดทำการศึกษาวิจัย สภาพและปัญหาการคัดค้านงานการพัฒนาสู่สภาพทั่วถึง เรียนระดับก่อนประถมศึกษา มาก่อน แต่มีงานวิจัยที่ใกล้เคียงกับการคัดค้านงานการพัฒนาสู่สภาพทั่วถึง เรียนระดับก่อนประถมศึกษา ดังนี้

รายงานการวิจัยในประเทศไทย

นวนานาฏ อมาตยกุล (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ผลการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาเด็กก่อนเข้าโรงเรียนในประเทศไทย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาเด็กเล็ก และศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งคัดโดยกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย โดยส่งคณะกรรมการประเมินผลที่ตั้งขึ้น ไปเยี่ยมและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเข้าโรงเรียน 24 แห่ง คณะกรรมการประเมินผลใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือ ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่ทราบจุดประสงค์ของการพัฒนาเด็กก่อนเข้าเกณฑ์ ไม่ให้ความร่วมมือครูผู้สอนหรือผู้ดูแลเด็กไม่มีความรู้ประสบการณ์ในการดูแล คัดกิจกรรมขาดอุปกรณ์ประกอบการเรียน

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (2512 : 162-171) ได้รวบรวมปัญหาเรื่อง "ปัญหาในการดำเนินงานโครงการฝึกอบรมเด็กเล็กก่อนเกณฑ์บังคับเรียนของสถานศึกษาฝึกหัดครู" เพื่อรวบรวมปัญหาด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโครงการฝึกอบรมเด็กเล็กก่อนเกณฑ์บังคับเรียน จากรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ สรุปปัญหาได้ว่าการดำเนินงานตามโครงการที่ผ่านมา มีปัญหาด้านต่าง ๆ ผู้ปกครองต้องการให้สอนเขียน สอนอ่านมากขึ้น ขาดอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมและไม่มีอาคารสถานที่เป็นสัดส่วน ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์การดูแลเด็กเล็ก ไม่ได้รับงบประมาณจากทางราชการต้องขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครองเด็กเล็ก

กัธร เชื้อเห็ดตน (2513 : 46-51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการดำเนินงานโครงการฝึกอบรมเด็กเล็กก่อนเกณฑ์บังคับเรียนของสถานศึกษาฝึกหัดครู" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน จากการวิจัยพบว่าหมวดอาคารสถานที่มีปัญหาอันดับที่สี่ ส่วน

หมวดอื่น ๆ อีก 6 หมวดมีปัญหามากได้แก่

หมวดโครงการสอนและวัดผล ผู้ปกครองต้องการให้เด็กเล็กเรียนแต่วิชาการไม่มี
ระเบียบการวัดผลที่ชัดเจน สร้างแบบทดสอบได้ยาก ยังไม่มีหลักสูตรชั้นเด็กเล็กที่แน่นอน

หมวดปัญหาการคัดกิจกรรมและอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนั้น ขาดอุปกรณ์ให้เด็กเล่นกลาง
แจ้ง ขาดหนังสือเรียน

หมวดปัญหาน้ำดื่มและโภชนาการ พบว่าปัญหาส่วนใหญ่เด็กเล็กรับประทานอาหารที่บ้าน
ไม่ถูกหลักโภชนาการ ผู้ปกครองไม่จ่ายค่าอาหารกลางวัน โรงเรียนไม่มีทุนทำอาหารเสริม ขาด
ภาชนะเครื่องใช้สำหรับเด็ก

หมวดปัญหาสุขภาพอนามัยของเด็กเล็ก พบปัญหาระดับปานกลางคือ ผู้ปกครองปล่อยประ
ละเลยเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของเด็กเล็ก ไม่มีเจ้าหน้าที่อนามัยมาตรวจสุขภาพอนามัยเด็กเล็ก
และมีเด็กเล็กที่เจ็บป่วยได้รับการรักษาไม่ถูกต้องที่บ้าน

หมวดการคัดและใช้จ่ายเงิน ปัญหาที่พบมากที่สุดเป็นเรื่อง ขาดงบประมาณเงินทุนที่จะ
ใช้ซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้ ไม่มีงบประมาณต่อเติมอาคารสถานที่

หมวดความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นชุมชนไม่ร่วมมือช่วยเหลือ ผู้
ปกครองไม่เข้าใจจุดประสงค์ของการคัดชั้นเด็กเล็ก ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบนโยบาย
และวิธีการดำเนินงาน

คู่มือสังฆณ์ วสันตวงศ์ (2514 : 93-102) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "เปรียบเทียบการคัด
และดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชนกับโรงเรียนอนุบาลของรัฐ" เพื่อศึกษาความ
แตกต่างของการบริหารงานในด้านธุรการและวิชาการ ระหว่างโรงเรียนอนุบาลของรัฐกับโรงเรียน
อนุบาลเอกชน ผลการวิจัยพบว่าการคัดดำเนินงานทั้งหมดแบ่งได้เป็น 3 ระดับ ระดับดี
ร้อยละ 65 ระดับปานกลางร้อยละ 25 และระดับที่ยังไม่ได้ประมาณร้อยละ 10 โรงเรียนอนุบาล
ของเอกชนมีครูที่ขาดวุฒิทางการศึกษาอนุบาลเป็นจำนวนมาก แต่ครูในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน
มีประสิทธิภาพการทำงานสูง ด้านการคัดการเรียนการสอนโรงเรียนอนุบาลเอกชนมีการเตรียม
ความพร้อมเกี่ยวกับทักษะ ทั้งวิชาคณิตศาสตร์ และภาษามากกว่าโรงเรียนรัฐบาลซึ่งคัดเตรียมความ
พร้อมทางด้านร่างกาย ศีตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจนเริ่มวิชาทักษะเบื้องต้นเล็กน้อย ภายในกลุ่ม
โรงเรียน โรงเรียนเอกชนมีความแตกต่างกันภายในกลุ่มมากกว่าโรงเรียนอนุบาลของรัฐ ซึ่งส่วน
ใหญ่คัดและดำเนินงานอยู่ในแนวเดียวกัน

ราตรี ลุ่วระณโพธิ์ศรี (2521 : 6-8) ได้ศึกษารวบรวมเรื่อง "ความต้องการอนุบาลศึกษา ความต้องการครูอนุบาลและสภาพการศตอนุบาลศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพการศตอนุบาลศึกษาและความต้องการอนุบาลศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าชุมชนและประชาชนทั่วไปมีความต้องการอนุบาลศึกษาไม่แตกต่างกัน ประชาชนในเขตอำเภอ ยื่นต่าง ๆ มีความต้องการไม่ต่างกันและไม่ว่าผู้ปกครองจะมีอาชีพใด ๆ ก็มีความต้องการอนุบาล ศึกษา ส่วนสภาพการศตอนุบาลศึกษานี้พบว่า เอกชนรับผิดชอบมากกว่ารัฐบาล เขตอำเภอยื่นหนึ่ง มีโรงเรียนอนุบาลและชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษามากกว่าอำเภออื่นอื่น ๆ ประชาชนต้องการให้รัฐบาลศตการอนุบาลศึกษาในลักษณะชั้นเด็กเล็กในโรงเรียนประถมศึกษา ต้องการรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายในการศตบริการด้านต่าง ๆ ร่วมกับรัฐบาล

ทวี แทนหนู (2521 : 107-124) ได้ศึกษารวบรวมเรื่อง "ปัญหาการล่อนชั้นเด็กเล็กใน สยามจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย" เพื่อศึกษาปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทางภาษา คำสนทนาและวัฒนธรรม การบริหาร การนิเทศการศศึกษา หลักสูตรแบบเรียน ผลการศึกษารวบรวมว่าปัญหาการศตชั้น เด็กเล็กในสยามจังหวัดภาคใต้ของ ไทยมีปัญหาเรียงตามลำดับมากที่สุดลงไปตามลำดับคือ ปัญหาเกี่ยวกับสื่อการเรียน การบริหารและการนิเทศการศศึกษา หลักสูตรและแบบเรียน คู่มือครู การวัดผลประเมินผล รวมทั้งปัญหาครูที่ล่อนเป็นอันดับสุดท้าย

พรหมมา ภางาม (2522 : 102-109) ได้ศึกษารวบรวมเรื่อง "ปัญหาการศตการศศึกษา สำหรับเด็กวัยก่อนเรียนในจังหวัดปทุมธานี" เพื่อศึกษาปัญหาการศตการศศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัย เรียนในด้าน การบริหาร การล่อน การบริการรวมทั้งการเลี้ยงดูของผู้บริหาร ครู ภารโรงและ ผู้ปกครอง โดยใช้แบบสอบถามครูใหญ่ ครู ภารโรง ผู้ปกครองจำนวนกลุ่มละ 50 คน ผลการวิจัย พบว่า ครูใหญ่ ครู ภารโรงและผู้ปกครองต่างมีความเห็นตรงกันว่า การศตการศศึกษาสำหรับเด็ก วัยก่อนเรียนในจังหวัดปทุมธานีมีปัญหา 4 ด้านคือ การบริหารได้แก่การอบรมบุคคลากร การแต่งตั้ง คณะกรรมการสั่ง เสริมและค่าเงินงานการแพร่ความรู้รวมทั้งการตั้งงบประมาณเหตุหนุ่น ปัญหา ประการที่ล่อนได้แก่การล่อน การกำหนดตัวผู้ล่อน ระดับความรู้การทาระเบียบลู่ภาพ การเตรียม ความพร้อมการให้ค่าปรึกษาแก่ผู้ปกครอง ปัญหาประการที่ล่อมเป็นการบริการได้แก่ การเลี้ยงดู การแสดงความคิดเห็นต่อผู้บริหาร การช่วยทาคความล่ออาด ปัญหาประการสุดท้ายได้แก่ การเลี้ยงดู การฝึกให้เด็กช่วยตัวเอง การศตหาของเล่น หนังสือที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

ปัญหาที่พบในแต่ละด้านนั้นมีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้

1. การตีความของแผนการศึกษาไม่ตรงกัน บางกลุ่มมองเป็นเพียงการชี้แนะแนวทาง ซึ่งเกิดการปฏิบัติไม่สม่ำเสมอละเว้นการปฏิบัติขาดคำสั่งงาน วัสดุ การจัดการที่ดี ที่สำคัญได้รับงบประมาณในระดับต่ำ เพราะรัฐมุ่งจัดเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ท้องถิ่น และเอกชนสดใหม่มากขึ้นเท่านั้น วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ นั้น ขาดในเรื่องของสถานที่และการจัดการที่ดี เพราะหน่วยงานเป็นองค์การของรัฐและเอกชน มีจุดอ่อนในการดำเนินงาน
2. ผู้บริหารโรงเรียนนั้นมาจากการศึกษาพบว่า ครูใหญ่ส่วนมากอายุราชการเกิน 13 ปี เคยเรียนวิชาเอกอนุบาลเพียง 1 คน เคยผ่านการอบรม 11 คน การที่มีอายุราชการมากและไม่เคยผ่านการอบรม ทำให้ไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ขาดความเข้าใจ การประสานงาน การบริหารงาน ด้านครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าจะไม่ได้รับการเอาใจใส่และติดตามผลจากผู้บริหาร
3. ภารโรงหรือพี่เลี้ยงเด็ก มีความเห็นต่างกันในเรื่องการบริหาร ตามสภาพการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับผิดชอบในปริมาณงานที่ต่างกัน สภาพสิ่งแวดล้อม ระดับการศึกษาที่ต่างกัน
4. ผู้บริหาร ครู ภารโรงพี่เลี้ยงเด็กและผู้ปกครองมีความเห็นว่ามีปัญหาในสภาพปัจจุบัน ไม่มีหลักสูตรและโครงการสอนที่แน่นอน ครูแต่ละคนยึดหลักการสอนต่างกัน การใช้อุปกรณ์การสอนน้อยมาก ครูผู้สอนส่วนมากไม่เคยเรียนวิชาเอกอนุบาลมาก่อน เคยผ่านการอบรมเพียง 15 คน การฝึกอบรมยังไม่เหมาะสม ย่นระยะเวลาฝึกอบรมสั้น ครูผู้สอนอายุราชการเกิน 13 ปีขึ้น ทำให้ครูขาดการปรับปรุงประสิทธิภาพในการสอน ครูผู้สอนรับผิดชอบเด็กประมาณ 30 คน ทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง เด็กยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ครูต้องดูแลเอาใจใส่ตลอดเวลา ครูสอนทุกวิชาตลอดวันไม่มีเวลาศึกษาวางแผน ครูต้องเป็นเวรรับส่งเด็กนักเรียน ทำหน้าที่ธุรการด้วย เมื่อครูต้องทำงานทั้งวัน ทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ เด็กจึงขาดการเสริมสร้างทางปัญญาในการทำงาน ส่วนมากผู้บริหารมอบหมายงานให้ทำ ครูที่ไม่ชอบสอนไม่ใส่ใจรักเด็ก ไม่เคยผ่านการอบรม เด็กเสียค่าบำรุงโรงเรียนต่ำ ผู้ปกครองไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษาระดับนี้ ต้องการให้เด็กอ่านออกเขียนได้อย่างเดียว
5. ปัญหาด้านการบริการช่วยเหลือเด็กวัยก่อนเรียนพบว่า ผู้บริหารต้องการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กใช้ค่าชุดที่ไฟเพราะไม่ยุ่งเหยิงกับเด็ก ส่วนผู้ปกครองต้องการให้ลูกได้รับการดูแลอย่างดี

กินอาหารดีมีประโยชน์ นอนในที่สะอาดปลอดภัย มีห้องน้ำที่สะอาด ได้รับการดูแลตลอดเวลา
ครูต้องการให้เด็กได้รับการแนะนำจากผู้ปกครองในเรื่องการช่วยเหลือตัวเอง มารยาทต่าง ๆ

อุดมลักษณ์ วัจนฤๅ (1984 : 1294A) ได้ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียน
อนุบาลต่อคุณภาพของการดูแลเด็กอนุบาลในประเทศไทย" (Preschool parent attitude
toward quality child care programs in Thailand) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ความแตกต่างของทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนอนุบาล ลักษณะเฉพาะของคุณภาพการดูแลเด็ก
อนุบาลในประเทศไทย โดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านภูมิหลังของผู้ปกครองนักเรียนอนุบาลด้วย
กลุ่มประชากรเป็นผู้ปกครองของนักเรียนอนุบาลที่อายุ 3-6 ปี จำนวน 384 คน ในโรงเรียนของรัฐ
และเอกชน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างในด้านความคิดเห็น
ของผู้ปกครองของนักเรียนอนุบาลโรงเรียนของรัฐกับโรงเรียนอนุบาลเอกชนในด้านการให้บริการ
แก่เด็ก การติดต่อกับผู้ปกครอง การสนับสนุนของทางราชการและการปฏิบัติของครูประจำชั้นอนุบาล
ผู้ปกครองของนักเรียนอนุบาลทั้งของรัฐและเอกชนมีความคิดเห็นตรงกันว่า การส่งเด็กไปเข้า
เด็กอนุบาลเป็นสิ่งที่ดีมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เรนโบว์ (Rainbow 1970 : 2775A-2776A) ได้ศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์การปฏิบัติการ
ความสำเร็จในการจัดชั้นเด็กเล็กในแต่ละท้องถิ่นในมลรัฐไอโอวา" (An Analysis of Local
Pre-school Workshops in Selected IOWA School Districts) เพื่อศึกษาถึงการ
รับรู้ที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการจัดชั้นเด็กเล็กโดยส่งแบบสอบถามไปยังศึกษานิเทศก์
(Superintendent) และครูผู้สอนจำนวน 132 โรงเรียนจาก 172 โรงเรียนในมลรัฐไอโอวา ผลการ
วิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 73 ขาดกระบวนการประเมินผลความสำเร็จของโครงการชั้นเด็กเล็ก
และต้องการแบบฟอร์มเพื่อวัดและประเมินผลงานในการจัดชั้นเด็กเล็ก ครูที่อยู่ในเขตการ
ศึกษาที่มีขนาดใหญ่และปานกลาง ต้องการแบบฟอร์มเพื่อวัดและประเมินผลงานในรูปแบบสอบถาม
เพียงอย่างเดียว ส่วนครูจากเขตการศึกษาที่มีขนาดเล็กต้องการแบบฟอร์มเพื่อการวัดและประเมิน
ผลงานในรูปแบบสอบถามและมีการประชุมอภิปรายผลงานด้วย

รามณี (Ramgi 1972 : 19-20) ได้ศึกษา "การจัดอนุบาลศึกษาและสร้างเครื่อง
มือสำหรับประเมินโรงเรียนอนุบาล" (Pre-Primary Institutions Thier Supervisor)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของการอนุบาลในอินเดีบ การนิเทศโรงเรียนอนุบาลโดยเน้นเรื่อง ลู่วภาพ อนามัย โภชนาการ รวมทั้งการจัดการศึกษาและแบบประเมินโรงเรียนอนุบาล ผลการศึกษา มารณี รามดีได้เสนอแนะให้ผู้ดูแลการอนุบาลศึกษาและผู้ใช้แบบประเมินแนะนำครูให้เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก ประเมินผลด้านการดูแลอาคารสถานที่ของโรงเรียน รวมทั้งตั้งหน่วยประสานงานระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง สมาคมรัฐบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสภาพเด็ก ส่วนแบบประเมินนี้มีหัวข้อต่าง ๆ คือ อาคารสถานที่ ครู นักเรียน การจัดการเรียนของนักเรียน การประเมินแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ศึกษานกลาง พ่อใจได้ แบบประเมินนี้ผู้ควบคุมดูแลการศตอนุบาลศึกษาเป็นผู้ประเมิน

ดาร์มัดจี (Darmadji 1974 : 20-23) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การอนุบาลศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย" (Pre-School Education in Indonesia) เพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ ของการศตอนุบาลศึกษาของประเทศอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบปัญหา 3 ด้านคือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้บริหารระดับสูงของรัฐไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาการอนุบาลศึกษา การศึกษาถูกมองว่าเป็นการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนช้า เศรษฐกิจของประชาชนไม่ดี มีบางกลุ่มคนเท่านั้นที่ได้ประโยชน์จากการศึกษาระดับนี้ ด้านการบริหารก็ยังมีนโยบายที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับงบประมาณและบุคลากร ประเพณี ระเบียบของสังคมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอนุบาลศึกษา ระบบราชการทำให้ครูไม่สนใจล่อนระดับอนุบาลปัญหาประการสุดท้ายเป็นด้านครูผู้ล่อน การอนุบาลศึกษายังคงถูกมองว่าเป็นการล่อนแบบง่าย ๆ คือให้เล่น ร้องเพลง ทำกิจกรรมไม่ต้องเตรียมการล่อน พอขึ้นระดับประถมศึกษา ใช้วิธีการล่อนแบบเก่าซึ่งขาดความต่อเนื่อง ดาร์มัดจี ได้เสนอแนวทางในการศตการศึกษาที่ต่อเนื่องกัน และเน้นให้ครูเตรียมการล่อน และหาประสบการณ์ด้านกวดศตการเรียน การล่อนอนุบาลศึกษา

แกสต์น (Gaston 1976 : 59-67) ได้ศึกษาเรื่อง "การศตการศึกษาให้แก่เด็กวัยก่อนเรียนของประเทศที่เป็นสมาชิกของยูเนสโก (World Survey of Pre-School Education) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการศตการศึกษาให้แก่เด็กวัยก่อนเรียนของประเทศสมาชิกยูเนสโก โดยการกรอกแบบลอบถามซึ่งประกอบด้วยเรื่อง จำนวนโรงเรียน ลักษณะการศตค่าเงินงาน การเงิน การบริหาร หลักสูตร ความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้ปกครอง การบริการสาธารณสุข ผลของการสำรวจทั้ง 68 ประเทศได้เสนอเป็นข้อมูลแก่องค์การยูเนสโก ไม่มีการประเมินคุณภาพโรงเรียนหรือความแตกต่างของการศตอนุบาลศึกษาในแต่ละประเทศ

โคลแมน (Kocneman 1979 : 5718A-5719A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การค่อนข้างกับเรื่องสิ่งแวดล้อมแก่นักเรียนชั้นเด็กเล็ก" (Creative Approaches for Teaching Basic Concepts of Environmental Awareness to Young Children) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการสอน สิ่งแวดล้อมศึกษาของครูสอนชั้นเด็กเล็กซึ่งมีอายุ 3-5 ปี โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญและการสอนเป็นพิเศษสำหรับเด็กที่เรียนรู้ได้ช้า ผลการวิจัยพบว่า ครูแสดงความคิดเห็นและมีพฤติกรรมการสอนโดยเน้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้มีสภาพคล้ายกับสภาพแวดล้อมที่นักเรียนพบอยู่เป็นประจำทุก ๆ วัน ครูเห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเท่ากับสิ่งแวดล้อมทางจิตภาพ ซึ่งทั้งสองประการมีผลต่อการรับรู้และแสดงพฤติกรรมของเด็ก ครูปรับพฤติกรรมการสอนให้สนองต่อความสนใจของเด็ก ใช้การกำหนดแนวทางให้เด็กเลือก และให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ควบคุมได้ออกมาเมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ การสอนของครูควรช่วยให้เด็กได้พัฒนาให้เกิดความไม่ประมาท มีการระมัดระวังตัวอยู่ทุกขณะ การสอนให้เด็กทราบผลที่จะเกิดขึ้นต่อร่างกาย สาเหตุและผลของการประมาท เด็กจะสนองต่อสิ่งที่มาเร้าความสนใจได้ดีกว่าการกำหนดระเบียบแบบแผนให้เด็กทำตาม

ดูลิทเติล (Doolittle 1980 : 1940A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของห้องเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของเด็ก" (The Effect on Children's Behavior of a Change in the Physical Design of a Kindergarten Classroom) เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมของเด็กในห้องเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ โดยสังเกตพฤติกรรมเด็กขณะปล่อยพักเล่นเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงใช้โรงเรียนอนุบาล 16 แห่ง มีการเปลี่ยนแปลงที่วางสำหรับออกกำลัง มุมวาดเขียน มุมคณิต-วิทยุ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ภายในห้องถูกกำหนดขนาดและจำนวนเพื่อต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีต่อพื้นที่เป็นรายบุคคล สังเกตครั้งละ 10 นาทีและจดบันทึกลงในแผนที่ของห้องเรียน 4-7 แผ่นต่อวัน พฤติกรรมที่พบได้แก่ การก้าวร้าว ขอให้ครูช่วยสิ่งเสียงดัง เล่นร่วมกัน เล่นตามลำพัง มีการละเล่นอุปกรณ์ ขว้างปา ฯลฯ ใช้แบบการจดบันทึกของ คิลทเชฟฟ์ พิเรสคอตต์และวอลลิ่ง (Kritcheusky, Prescott and Walling) การสังเกตนั้นรวมลักษณะทางด้านสิ่งแวดล้อมกายภาพ อารมณ์ สังคม เข้าด้วยผลการวิจัยพบว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ทำให้เสียงดังลดลง เล่นด้วยกันมากขึ้น มีการเตรียมการละเล่นของเล่น และขว้างปามากขึ้น ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มีอยู่มากขึ้น มีการใช้บริเวณที่แสดงกันมากขึ้น ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการก้าวร้าว ขอให้ครูช่วย รังเล่นเป็นกลุ่มและเล่นตามลำพัง

แสดงละครกันมากขึ้น ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการก้าวร้าว ขอให้ครูช่วย ระวัง เล่นเป็นกลุ่ม และเล่นตามลำพัง

เกรน (Gwen 1981 : 70A) ศึกษาวิจัยเรื่อง "ลักษณะการใช้อวัยวะในการเคลื่อนไหวของเด็กอนุบาลระหว่างการเรียนพลศึกษากับการเล่นทั่วไป" (Motor Behaviors of Kindergarten During Physical Education and Free Play) เพื่อศึกษาการใช้อวัยวะในการเล่นของเด็กอนุบาลระหว่างการเล่นในช่วงเวลาพลศึกษากับการเล่นทั่วไป ใช้นักอนุบาล 12 คน เป็นตัวอย่างในการสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า เด็กมีความกระตือรือร้นในการเล่นทั่วไป : (เล่นตามสบาย) มากกว่าการเล่นในช่วงเวลาพลศึกษา การเล่นทั่วไปนั้นเด็กอนุบาลใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมากกว่าและเป็นไปตามธรรมชาติ ใช้อวัยวะได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งต่างจากการเล่นในกิจกรรมพลศึกษาที่มีการใช้อวัยวะเฉพาะส่วนและไม่เป็นไปตามธรรมชาติ เด็กชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเล่น เด็กที่ผูกพันใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในการเล่นทั่วไปมากจะสามารถใช้อวัยวะได้เหมาะสมมากกว่าเด็กที่ไม่ค่อยเล่น

โอเกิลส์บี (Oglesby 1983 : 2350A) ได้ศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองและครูประจำชั้นอนุบาลต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอนุบาลศึกษา (A Comparison and Analysis of Attitudes of Parents and Teachers of Kindergarten Children on Selected Issues Related to Kindergarten Education) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและวิเคราะห์ทัศนคติของผู้ปกครองและครูในโรงเรียนอนุบาลของรัฐ โรงเรียนอนุบาลของเอกชนและโรงเรียนสอนศาสนา ต่อการศึกษาด้านหลักสูตรและความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ใช้นิแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลของการวิจัยพบว่าครูและผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่างกันในเรื่องผลของหลักสูตรอนุบาลศึกษา แต่มีความคิดเห็นเหมือนกันเรื่องความร่วมมือของหลักสูตร การคัดสรรภาพแวดล้อม ทั้งยังแสดงความเห็นคัดค้านต่อการมอบหมายการบ้านแก่เด็กอนุบาล ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมเหลือกิจกรรมที่ครูทำ ได้ช่วยเหลือโรงเรียน ต้องการให้โรงเรียนคัดสรรภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้ดี ครูและผู้ปกครอง (ยกเว้นครูและผู้ปกครองโรงเรียนอนุบาลของรัฐ) ต่างแสดงความต้องการให้หลักสูตรอนุบาลศึกษาได้พัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ ไปพร้อมกับการพัฒนาด้านร่างกายเป็นประการสำคัญ ผู้ปกครองโรงเรียนอนุบาลของรัฐมีความคิดเห็นว่าอนุบาลศึกษา เป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของการเรียนในระดับประถมศึกษา

เดรก (Drake 1986:1598A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "สภาพการตัดสินแวดล้อมในห้องเรียนของเด็กอายุ 5-6 ปี" (Complexity of Classroom Environment and on-Task Behavior of Five and Six Years Old Children) เพื่อศึกษาลักษณะของห้องเรียนโดยศึกษาโรงเรียนอนุบาล 18 แห่ง ซึ่งจัดกิจกรรม 2 กิจกรรม กับห้องเรียนที่จัดกิจกรรมมากกว่า 8 กิจกรรม และมีผู้บันทึกการเรียนผลการวิจัยพบว่าห้องเรียนที่จัดกิจกรรม 2 กิจกรรม มีความวุ่นวาย สับสนน้อย นักเรียนอยู่ในความควบคุม ไม่ก้าวร้าว ไม่มีปัญหาในการทำงาน ซึ่งตรงกันข้ามกับห้องเรียนที่จัดกิจกรรมมาก

คอร์ด้า (Cordar 1987:3305A) ได้วิจัยเรื่อง "การคัดบริเวณโรงเรียนอนุบาลของรัฐอิลลินอยส์ (Campus Pre Kindergarten Programs in the State of Illinois) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการคัดพื้นที่บริเวณโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีแบบแปลนสถานที่ตั้งอาคารเรียนที่แน่นอน (88.4%) การออกแบบวางผังกันเองตามสภาพพื้นที่ที่มี บางแห่งมีที่ว่างเพียงเล็กน้อย บางแห่งเป็นอาคารเรียน ตึก ไม่มีพื้นที่ว่างเลย ได้รับการสนับสนุนจากอุปการชนนักเรียนหน่วยงานอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดค่าดำเนินงานเพื่อเด็กอนุบาลแตกต่างกัน

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศที่มีผู้ทำการวิจัยไว้ พบว่าเป็นการศึกษาการจัดค่าดำเนินงานการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาจากหน่วยงานหลายหน่วยงาน เช่น กรมพัฒนาชุมชน กรมการฝึกหัดครู มีการเปรียบเทียบการคัดการศึกษาของรัฐและเอกชน ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คล้ายกันเป็นปัญหาด้านการบริหาร งบประมาณ บุคคลากร อุปกรณ์และปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน แม้แต่การวิจัยเฉพาะกรณี เช่น จังหวัดในภาคใต้ 3 จังหวัด จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดปทุมธานี ก็พบปัญหาคล้ายกันโดยเฉพาะด้านหลักสูตร กิจกรรมการเรียน วิธีการสอน. ไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาโดยตรง ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสู่สภาพเด็กระดับก่อนประถมพบว่ายังไม่มีการวิจัย จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศพบว่ามีส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้กล่าวถึงปัญหาที่พบจากการคัดการศึกษาสำหรับเด็กวัยก่อนเรียนในจังหวัดปทุมธานี พอสรุปได้เป็น 4 ประเด็นสำคัญคือ ประการแรกด้านผู้บริหารโรงเรียน ยังไม่เห็นความสำคัญ และจัดการให้ถูกต้อง

ประการที่ล่องตัวครูผู้สอนเองขาดทักษะในการจัดการ เรียนการสอน ต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน ขาดการเตรียมการสอน ประการที่สามได้แก่หลักสูตร แผนการจัดการสัปดาห์ยังไม่มีชัดเจน ขาดอุปกรณ์และประการสุดท้ายได้แก่ผู้ปกครองและชุมชนยังไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ในระดับนี้

ด้านสุขภาพอนามัยของเด็กวัยก่อนเรียนนั้น พบว่าเด็กรักประทานอาหารที่บ้านไม่ถูกหลักโภชนาการ ผู้ปกครองเด็กไม่ดูแลสุขภาพอนามัยของบุตรหลาน รักษาการเจ็บป่วยของเด็กไม่ถูกต้อง ไม่มีเจ้าหน้าที่อนามัยมาตรวจสุขภาพเด็กเล็ก ล้มหายท้อไปของการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาโดยสรุปแล้วยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ควรที่จะได้พัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาเรื่อง "สุขภาพและปัญหาการจัดการคัดค้านงานการพัฒนาสุขภาพเด็กวัยก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1" จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศพบว่า เป็นการศึกษาวิจัยสภาพการคัดค้านบาลศึกษา เฉพาะประเทศนั้น ๆ พอสรุปได้ว่ามีปัญหาเช่นเดียวกับประเทศไทย นั่นคือ ด้านการบริหาร ด้านงบประมาณ ความสัมพันธ์กับชุมชน บุคลากรและหลักสูตร งานวิจัยที่เกี่ยวกับสุขภาพของเด็กโดยตรง เป็นความคิดเห็นของครูในการสอนสังกัดเรื่องสวัสดิศึกษาแก่เด็กเล็กอายุ 3-5 ปี โดยครูเน้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบให้มีสภาพเหมือนจริง เน้นทางกายภาพเท่ากับทางจิตภาพ ที่สำคัญพบว่าครูต้องการให้เด็กเกิดความไม่ประมาทโดยการแสดงท่าเหตุและผลต่อร่างกาย นับว่าเป็นสิ่งที่ดี พบว่าเด็กอนุบาลมีพฤติกรรมเคลื่อนไหวในการเล่นทั่วไปมากกว่าการเล่นในกิจกรรมพลศึกษา เด็กที่ชุมชนมีกิจกรรมการเล่นมาก มีความสามารถในการใช้วิธีวัดได้ดีกว่าเด็กที่ไม่ค่อยเล่น ในการพัฒนาสุขภาพของเด็กวัยก่อนเรียนนั้น ควรจะคำนึงถึงวัยของเด็กเป็นสำคัญ เด็กวัยนี้สนใจการเล่นมาก การคัดให้เด็กเรียนแต่วิชาการจึงเป็นการไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการคัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กมีนิสัย สักขณะนิสัย ที่ถูกต้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ายังไม่มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพและปัญหาการจัดการคัดค้านงานการพัฒนาสุขภาพเด็กวัยก่อนเรียนมาก่อนเลย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง "สุขภาพและปัญหาการจัดการคัดค้านงานการพัฒนาสุขภาพเด็กวัยก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งยาดิ เขตการศึกษา 1" โดยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น เด็กเล็กด้านการคัดตำเนิงาน การคัดลภาพแวดลอม การคัดบริการลือภาพ การคัดประลัษการณื ดานลือภาพ ฯลฯ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาลือภาพเด็กวัยก่อนเรียน ในอนบท ให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีลือภาพแข็งแรงสมบูรณ์ จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า ลือภาพการคัดตำเนิงานยังไม่ครอบคลุม ที่ตำเนิการอยู่แล้วก็ไม่เหมาะสม ความจริงนั้นไม่ใช่งาน ใหม่ในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนอนุบาลหลักสูตร 1 ปี (ชั้นเด็กเล็ก) เพราะเป็นงานที่ ตำเนิการกันอยู่แล้วทุกโรงเรียน เพียงแต่ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญแก่เด็กเล็กเท่า เทียมกับเด็กประถมศึกษา และคัดเฉพาะเด็กวัยก่อนเรียนให้เป็นสัดส่วนขึ้นเท่านั้น เด็กวัยก่อน เรียนในอนบทก็จะได้รับการพัฒนาดานลือภาพให้ดี เท่าเทียมกับเด็กวัยก่อนเรียนในเมือง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย